

**ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU PRED UTOPITVAMI**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o varstvu pred utopitvami (Uradni list RS, št. 42/07 – uradno prečiščeno besedilo in 9/11; v nadaljnjem besedilu: zakon) je bil sprejet leta 2000 in je bil do danes dvakrat spremenjen v manjšem obsegu. Iz večletnih podatkov o številu utopitev je razvidno, da je dosegel svoj namen, saj se je od njegovega sprejetja število utopitev precej zmanjšalo. Zmanjšanje števila utopitev ni le posledica sprejetja ustreznih predpisov in določitve prisotnosti reševalcev iz vode na kopališčih, temveč tudi večje razvitosti ter dostopnosti bazenske infrastrukture, boljšega znanja plavanja med prebivalstvom in ozaveščanja o potencialnih nevarnostih, povezanih z vodo. Na urejenih bazenskih in naravnih kopališčih, kjer za varnost skrbijo usposobljeni reševalci iz vode, utopitev skoraj ni ali so te zelo redke, medtem ko se več utopitev zgodi na neurejenih kopališčih ter predvsem na tekočih in divjih vodah.

Z novelo zakona se na novo urejajo dejavnosti na tekočih in divjih vodah ter uvajajo manjše redakcijske spremembe. Storitvene dejavnosti na tekočih in divjih vodah, kot so raftanje, kajakaštvo, soteskanje, supanje, rečni bob in podobno, so se v zadnjem desetletju močno razširile, to področje pa v zdaj veljavnem zakonu ni bilo posebej urejeno. Največ nesreč z utopitvijo se zgodi prav na rekah. Zavedanje, da varnost ne sme biti prepuščena samoregulaciji na prostem trgu, narekuje potrebo po spremljanju razvoja tega področja in prilagoditvi ukrepov novim razmeram. Črtana so nekatera določila, ki so se v praksi pokazala kot nerealna oziroma nesmiselna, nekateri uporabljeni izrazi so dodatno razloženi ali za potrebe tega zakona na novo definirani, besedilo posameznih členov pa je dopolnjeno ali drugače strukturirano, vendar brez večjih vsebinskih sprememb.

2. CILJI, NAČELA IN POGlavITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj zakona je zagotoviti čim večjo varnost v različnih okoljih, kjer se lahko zgodi nesreča z utopitvijo, in posledično zmanjšati število utopitev. Cilja predlagane spremembe zakona sta zmanjšanje števila nesreč in utopitev pri izvajanju dejavnosti na tekočih in divjih vodah z ustreznimi ukrepi ter omogočanje učinkovitega varstva pred utopitvami s sorazmernimi in izvršljivimi ukrepi. Tako se želi zagotoviti čim večja varnost pri kopanju in izvajanju drugih dejavnosti na, v in ob vodi.

2.2 Poglavitne rešitve

Zaradi porasta različnih dejavnosti na tekočih in divjih vodah ter posledično povečanega tveganja za utopitve in nesreče, ki se zgodijo na rekah med izvajanjem športnoturističnih dejavnosti s pridobitnim namenom, je bilo treba to področje urediti oziroma določiti jasne pogoje. Natančneje so opredeljeni tudi pogoji, ki jih morajo izpolnjevati reševalci iz vode, in dodane nekatere zakonske norme, ki so bile prej obravnavane samo na ravni podzakonskih predpisov.

Skladno s spremembami in dopolnitvami je razširjen ter dopolnjen pomen izrazov, uporabljenih v zakonu. Povsem na novo so za namen tega zakona opredeljeni pojmi, kot so divje vode, zahtevnejši in nezahteven rečni odsek, organizirane športnoturistične dejavnosti na tekočih in divjih vodah ipd.

Organizatorji javnih prireditev na, v in ob vodi morajo ukrepe varstva pred utopitvami opredeliti v elaboratu, katerega vsebina je predpisana. V elaboratu mora organizator opredeliti vrsto prireditve,

ciljno skupino udeležencev, datum in kraj, načine reševanja iz vode ter pooblastila. Prav tako mora vključiti seznam reševalcev iz vode ali oseb, usposobljenih za reševanje iz vode, mesta za reševanje, varnostne ukrepe in seznam opreme. Zaradi posebnih nevarnosti je jasno določeno, da lahko prireditve na tekočih in divjih vodah varujejo le reševalci iz vode, ki so usposobljeni za reševanje na tekočih in divjih vodah. Obveznosti pravnih oseb in samostojnih podjetnikov, ki ponujajo storitve na tekočih in divjih vodah s pridobitnim namenom, so obravnavane v novem poglavju.

Pri izposoji opreme za športne in prostočasne dejavnosti so opredeljeni ukrepi, ki jih morajo upoštevati izposojevalci. V veljavni ureditvi je bilo predpisano, da mora izposojevalec opreme in sredstev med delovnim časom izposojevalnice zagotavljati stalen nadzor nad izposojenimi plovili ter prisotnost osebe, usposobljene za reševanje iz vode. To določilo je v novem predlogu črtano, saj se je v praksi pokazalo, da stalen nadzor nad izposojenimi plovili ni mogoč. Ker pri tej dejavnosti ni bilo zabeleženih utopitev ali nesreč in ker so izposojevalnice lahko tudi oddaljene od vodne površine, je stalna prisotnost osebe, usposobljene za reševanje iz vode, nesorazmeren oziroma nepotreben ukrep.

V novem poglavju so urejene športnoturistične dejavnosti na tekočih in divjih vodah. Opredeljeni so pogoji, ki jih morajo izpolnjevati domače in tuje pravne osebe ter samostojni podjetniki, ki izvajajo športnoturistične dejavnosti s pridobitnim namenom. Na novo so določeni tudi kriteriji za skupino udeležencev pri posameznih dejavnostih, ki naj bi še omogočili relativno varno izvedbo storitve in učinkovito ukrepanje ob nesreči.

V poglavju o kopališčih so podrobneje opredeljeni pogoji, ki jih mora izpolnjevati reševalec iz vode. Dodana sta člena, ki določata pristojnosti reševalca iz vode, obvezna oblačila z oznakami, programe usposabljanj in pristojnosti izvajalcev usposabljanj in komisije za preverjanje usposobljenosti. Dodana je tudi pristojnost oseb, usposobljenih za reševanje iz vode, med katere prištevamo tudi člane in pripadnike služb, namenjenih zaščiti in reševanju ob poplavih ter drugih nesrečah na vodi.

Dopolnjen je člen, ki določa zbiranje podatkov o osebah, ki opravijo usposabljanje po posameznem programu. Skladno s predpisi, ki urejajo varovanje osebnih podatkov, se lahko zbirajo in obdelujejo le tisti osebni podatki, ki so opredeljeni z zakonom ali kadar posameznik v to osebno privoli. Poleg že določenih osebnih podatkov sta dodana še elektronski naslov in telefonska številka, s čimer bo odpravljena potreba po vsakokratnem zbiranju osebnih privolitvev.

Skladno s spremembami zakona so dopolnjene oziroma spremenjene tudi kazenske in prehodne določbe.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ni treba zagotoviti dodatnih finančnih sredstev v sprejetem državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

V Evropski uniji področje varstva pred utopitvami ni enotno urejeno, vsaka država ga ureja s svojo nacionalno zakonodajo, zato se ureditve med državami precej razlikujejo. V številnih evropskih državah je reševanje iz vode organizirano na prostovoljni ravni, na javnih kopališčih pa je prisotnost reševalcev iz vode običajno obvezna. Nacionalne zveze ali druge organizacije, ki se ukvarjajo z

reševanjem iz vode, se lahko vključijo v Mednarodno zvezo reševalcev iz vode (International Life Saving Organization – ILS). Ta nevladna in neprofitna humanitarna organizacija spodbuja razvoj področja reševanja iz vode, promovira reševanje iz vode kot športno tekmovalno panogo ter daje različna priporočila glede opreme in usposabljanja. Pridobitev licence po programih Mednarodne zveze reševalcev iz vode ni nujno mednarodno priznana, saj imajo posamezne države različne standarde usposabljanja, ki so lahko tudi strožji od priporočenih. Na področju reševanja iz divjih voda od leta 2009 deluje Rescue 3 Europe, ki ima sedež v Wellsu. Gre za zasebno organizacijo z dobro zasnovanimi programi, ki jih s pomočjo svojih inštruktorjev širi in trži predvsem v državah, kjer področje (še) ni regulirano. Osnovne vsebine programov usposabljanja so skoraj identične ali zelo podobne vsebinam slovenskega programa usposabljanja, pri čemer je glavna razlika v tem, da je programov več, so manj obsežni in ne vključujejo končnega preverjanja kandidatov, kar je značilno za slovenski sistem.

Hrvaška

V Republiki Hrvaški reševanje iz vode organizira hrvaški Rdeči križ na podlagi javnega pooblastila, podeljenega z Zakonom o hrvaškem Rdečem križu iz leta 2010. Leta 1996 je hrvaški Rdeči križ postal član Mednarodne zveze reševalcev iz vode, leta 2019 pa je glavni odbor hrvaškega Rdečega križa sprejel Pravilnik o službi za reševanje življenj in obalno ekološko zaščito. Reševalna služba usposablja reševalce, inštruktorje in vodje reševalnih postaj, izvaja obnavljanje znanja in praktičnih veščin, vodi bazo podatkov o reševalcih iz vode in postopek ocene tveganja na kopališčih ter izvaja druge aktivnosti za povečanje stopnje varnosti in zmanjšanje števila nesreč na vodi.

Italija

V Italiji je za področje varstva pred utopitvami pristojno ministrstvo za infrastrukturo in transport, v okviru katerega deluje tudi obalna straža. Država nima enotnega zakona, ki bi urejal varstvo pred utopitvami, pač pa področje urejajo pristaniške oblasti, regije in občine, praviloma z odloki. V Italiji se plaže delijo na urejene, ki so odprte za javnost, vendar je treba za vstop plačati, in na t. i. brezplačne, ki so praviloma neurejene ter nenadzorovane. Na teh se zgodi največ utopitev. Podjetje, ki upravlja določen del obale ali javni občinski bazen, mora pridobiti državno koncesijo, poskrbeti za zaščito kopalcev in zagotoviti prisotnost usposobljenih reševalcev iz vode. Ti se usposabljujejo po programih različnih težavnostnih stopenj, ki jih odobri ministrstvo, izvajajo pa jih Nacionalno združenje za reševanje (Società Nazionale di Salvamento), Italijanska plavalna zveza (Federazione Italiana Nuoto) in Italijanska zveza za reševanje iz vode (Federazione Italiana di Salvamento Acquatico). Licenco morajo reševalci iz vode obnavljati na dve leti.

Nemčija

V Zvezni republiki Nemčiji je reševanje iz vode del splošnega varstva pred nesrečami in spada med splošno obrambo prebivalstva pred nevarnostmi. Zaradi federalne organiziranosti države je področje urejeno na ravni zveznih dežel in občin. Reševalne službe so praviloma organizirane v okviru zasebnih družb in društev, ki so skoraj brez izjeme povezani v Deutsche Lebens-Rettungs Gesellschaft (DLRG). To je zasebna organizacija za reševanje življenj iz vode z več kot stoletno tradicijo, ki ima prav tako zvezno strukturo. Njihovi prostovoljci prebivalce izobražujejo o nevarnostih na vodi, izvajajo plavalne tečaje in usposabljujejo posameznike za reševanje iz vode. V to organizacijo je vključenih več kot pol milijona članov in podpornikov, ki z donacijami podpirajo njeno delo. Po podatkih organizacije v zadnjih letih narašča število utopitev v Nemčiji, prav tako tudi število reševalnih akcij. Največ utopitev se zgodi v jezerih in rekah. Ugotavljajo, da se zaradi finančnih pritiskov zapirajo bazeni, ki so bili prej široko dostopni vsem prebivalcem, zato si prizadevajo, da bi ta trend ustavili.

Avstrija

Tudi v Avstriji so za reševanje iz vode pristojne zvezne dežele, pri čemer ima vsaka svoje predpise. Na zvezni ravni deluje t. i. Österreichische Wasserrettung (ÖWR) – krovno in strokovno združenje

regionalnih združenj ÖWR. Gre za neprofitno organizacijo za pomoč in reševanje, ki deluje predvsem na prostovoljstvu. Njihova glavna naloga je izvajanje ukrepov, ki preprečujejo utopitve. Izvajajo plavalne in reševalne tečaje, številne aktivnosti za ozaveščanje prebivalstva, varujejo prireditve ipd. Strokovna področja v okviru organizacije so razdeljena, vendar se med seboj dopolnjujejo. Delijo se na plavanje in reševanje življenj, šport in reševanje na vodi, potapljanje, divjo vodo, delo z mladimi in navtiko. Usposabljanje reševalcev iz vode temelji na petih stopnjah, od pomočnika do inštruktorja reševalca, kar je odvisno od starosti in telesne pripravljenosti posameznika.

Francija

V Franciji je za varstvo pred utopitvami pristojnih več ministrstev, med katerimi izstopata ministrstvo za notranje zadeve in ministrstvo za zdravje. Na javnih kopališčih morajo biti prisotni reševalci iz vode, ki morajo pridobiti državno spričevalo o varnosti in reševanju v vodi (Brevet National de Sécurité et de Sauvetage Aquatique – BNSSA). Usposabljanje, ki ga koordinira Civilna zaščita, je dolgo in zahtevno. Vsi reševalci iz vode so hkrati tudi učitelji plavanja. Po koncu usposabljanja opravijo nacionalni izpit, licenco pa morajo obnavljati na pet let.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejem zakona ne bo vplival na poslovanje javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejem zakona ne bo vplival na obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Sprejem zakona ne bo vplival na okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Sprejem zakona ne bo imel vpliva na gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Sprejem zakona ne bo vplival na socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Sprejem zakona ne bo imel drugih posledic.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Sprejem zakona ne bo imel drugih posledic.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Izvajanje predpisa bo spremljalo Ministrstvo za obrambo.

Predstavitev sprejetega zakona

Sprejeti zakon bo objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije. Predlagatelj bo zakon predstavljal s posredovanjem ciljnih informacij vsem, ki so vključeni v izvajanje zakona, z organizacijo posvetov in podobnimi aktivnostmi.

Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje predpisa bo spremljalo Ministrstvo za obrambo, Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje.

6.8 Druge pomembne okoliščine v povezavi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Pri pripravi predloga zakona niso sodelovali zunanji strokovnjaki. Predlog zakona je bil pripravljen znotraj ministrstva.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Predlog zakona je bil objavljen na E-demokraciji od ____ do _____. Predhodno so bili izvedeni sestanki z zainteresirano javnostjo in nekaterimi deležniki, ki sodelujejo na področju varstva pred utopitvami (reševalci iz vode, izvajalci usposabljanja, strokovnjaki).

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN

Pri pripravi predloga zakona niso sodelovali zunanji strokovnjaki oziroma pravne osebe.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- mag. Borut Sajovic, minister za obrambo
- dr. Damir Črnčec, državni sekretar
- Leon Behin, sekretar, generalni direktor Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o varstvu pred utopitvami (Uradni list RS, št. 42/07 – uradno prečiščeno besedilo in 9/11) se v 3. členu v drugem odstavku za besedo »pravice« doda besedilo »ter lastnik oziroma upravljavec kopališča«.

2. člen

5. člen se spremeni tako, da se glasi:

»5. člen
(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. avtonomna potapljaška oprema je potapljaška oprema, sestavljena iz potapljaške obleke, naprave za dihanje s komprimiranim zrakom ali mešanico plinov in iz drugih naprav, ki potapljaču omogočajo avtonomno ter varno potapljanje ali tehnično potapljanje;
2. divje vode so tekoče vode z različnimi vodnimi tvorbami, kot so turbulenten tok, protitok, vodni skok, vrtinec, vodna blazina, in tekoče vode z različnimi naravnimi in drugimi ovirami v strugi, kot so na primer spodjedene skale, sifoni, zagozdena debla, veje, piloti in podobno;
3. kopalno območje je območje kopalne vode, kjer se prosto kopa večje število ljudi in kopanje ni prepovedano;
4. kopališča so bazenske površine kopalne vode in naravne površine kopalne vode, določene s predpisi o vodah, ki so namenjene kopanju, rekreativnemu in športnemu plavanju ter skakanju v vodo, s pripadajočo opremo in infrastrukturo, ki so v javni, zdraviliški, športni, rekreativni, turistični ali gostinski uporabi oziroma so namenjene opravljanju kopališke dejavnosti, ne glede na lastnika oziroma upravljavca, ter obratujejo trajno ali sezonsko;
5. nezahteven rečni odsek je del reke, ki se ob običajnem pretoku po mednarodni lestvici zahtevnosti uvršča v I. ali II. stopnjo težavnosti in ima malo objektivnih nevarnosti v vodi (na primer zagozde, piloti, debla), ki povečujejo tveganje za nesrečo;
6. obratovalni čas kopališča je čas, ko je kopališče odprto za javnost, se na njem izvaja kopališka dejavnost in za varnost skrbijo usposobljeni reševalci iz vode;
7. organizirane športnoturistične dejavnosti na tekočih in divjih vodah so raftanje, kajakaštvo, soteskanje, supanje, rečni bob in druge podobne dejavnosti, ki jih kot storitev izvajajo pravne osebe in samostojni podjetniki, ki izpolnjujejo predpisane pogoje;
8. oseba, usposobljena za reševanje iz vode je oseba, ki je usposobljena po posebnem programu za reševanje iz vode ter dajanje prve pomoči pri reševanju iz vode pri izvajanju dejavnosti na, v in ob vodi zunaj kopališč, ali strokovni delavec v športu, če izpolnjuje predpisane pogoje;
9. potapljanje z avtonomno potapljaško opremo je potapljanje z avtonomno potapljaško opremo do globine 40 m v odprti vodi;
10. potrdilo o usposobljenosti za potapljanje je potrdilo, ki ga izda pristojni organ in s katerim se potrjuje usposobljenost za potapljanje z avtonomno potapljaško opremo ali za tehnično potapljanje ter določa kategorija oziroma specialnost, za katero je potapljač usposobljen;
11. redar je oseba, ki na kopališčih ob vodnih atrakcijah skrbi za red in varnost;
12. reševalec iz vode je oseba, ki je usposobljena za reševanje ljudi iz vode, za dajanje prve pomoči in za vzdrževanje reda na kopališčih oziroma za reševanje ljudi in dajanje prve pomoči na tekočih in divjih vodah;
13. športne dejavnosti so vadba in tekmovanja na, v in ob vodi;
14. tehnično potapljanje je potapljanje z avtonomno potapljaško opremo globlje od 40 m ter potapljanje v zaprtih ali zalitih prostorih ne glede na globino (podzemne jame, rudniki, izviri, podzemni vodotoki in pod ledom);
15. tekoče vode so del celinskih voda s stalnim ali občasnim pretokom;

16. utopitev je smrt zaradi potopitve pod vodno gladino, ki jo povzroči naravna ali druga nesreča oziroma nepredviden dogodek pri kateri koli dejavnosti na, v in ob vodi;
17. vodna atrakcija so tobogani, vodne drče, vodni tokovi, slapovi, plezala nad vodo in druge atrakcije na kopališču;
18. zahtevnejši rečni odsek je del reke, ki se ob običajnem pretoku po mednarodni lestvici uvršča v III. ali IV. stopnjo težavnosti.«.

3. člen

9. člen se spremeni tako, da se glasi:

»9. člen

(javne prireditve in športne dejavnosti)

(1) Organizator javnih prireditev na, v in ob vodi mora zagotoviti ustrezne ukrepe varstva pred utopitvami, ki jih opredeli v elaboratu. Ta mora vsebovati vrsto prireditve in ciljno skupino, datum in kraj prireditve, potrebne ukrepe varstva pred utopitvami, seznam reševalcev iz vode in oseb, usposobljenih za reševanje iz vode, ter opredelitev njihovih pristojnosti, seznam potrebne opreme za reševanje iz vode in mesto reševanja. Glede na vrsto prireditve mora organizator zagotoviti zadostno število reševalcev iz vode ali oseb, usposobljenih za reševanje iz vode.

(2) Prireditve na tekočih in divjih vodah lahko varujejo le reševalci iz vode, ki so usposobljeni za reševanje na tekočih in divjih vodah.

(3) Pravne osebe in samostojni podjetniki, ki se ukvarjajo s športnimi dejavnostmi na, v in ob vodi v skladu s predpisi o športu, morajo zagotoviti varnost sodelujočih z upoštevanjem ukrepov varstva pred utopitvami, z zagotovitvijo zadostnega števila reševalcev iz vode oziroma oseb, usposobljenih za reševanje iz vode, ter ustrezne reševalne opreme.«.

4. člen

V 10. členu se v naslovu črta besedilo »in sredstev«.

V prvem odstavku se 5. točka črta.

5. člen

V 20. členu se v drugem odstavku besedilo »okolje in prostor« nadomesti z besedilom »varstvo voda«.

6. člen

Za 20. členom se dodajo novo III. A poglavje in nova člena 20.a in 20.b, ki se glasijo:

»III. A ZAGOTAVLJANJE VARNOSTI NA TEKOČIH IN DIVJIH VODAH

20.a člen

(organizirane športnoturistične dejavnosti)

Domače in tuje pravne osebe in samostojni podjetniki, ki izvajajo športnoturistične dejavnosti na in v tekočih in divjih vodah s pridobitnim namenom, zagotovijo za vsako skupino udeležencev prisotnost reševalca iz vode, ki je lahko hkrati tudi vodnik skupine, ter predpisano osebno zaščitno in reševalno opremo.

20.b člen
(skupina udeležencev)

(1) Pri posamezni dejavnosti na in v vodi se za skupino udeležencev iz prejšnjega člena šteje:

- pri raftanju – dovoljeno število oseb v raftu ali mini raftu;
- pri kajakaštvu – največ štiri čolni oziroma največ pet čolnov na nezahtevnih rečnih odsekih;
- pri soteskanju – največ osem oseb;
- pri supanju – največ šest oseb;
- pri rečnem bobu – največ štiri osebe.

(2) Če se supanje izvaja na zahtevnejših odsekih reke, mora skupino spremljati tudi varnostni kajak.

(3) Kriteriji za skupine udeležencev, ki niso navedene v prvem odstavku tega člena, se smiselno uporabljajo tudi za druge podobne organizirane športnoturistične dejavnosti s pridobitnim namenom na tekočih in divjih vodah. Največje število udeležencev v skupini določi organizator, ki je odgovoren za njihovo varnost.«.

7. člen

V 28. členu se na koncu prve alineje, ki postane 1. točka, črta podpičje in doda besedilo »in stalno navzočnost redarjev ob vodnih atrakcijah, ki obratujejo;«.

Dosedanje druga do šesta alineja postanejo 2. do 6. točka.

8. člen

V 29. členu se v prvem odstavku za besedo »kopališče« doda besedilo »in zadrževanja na bazenski ploščadi«, številka »7« pa se nadomesti s številko »10«.

9. člen

31. člen se spremeni tako, da se glasi:

»31. člen
(reševalec iz vode)

(1) Reševalec iz vode je lahko polnoletna oseba s končano srednjo strokovno izobrazbo, ki opravi predpisan zdravniški pregled, usposabljanje in preizkus usposobljenosti za reševanje iz vode po izbranem programu ter usposabljanje in preizkus usposobljenosti za dajanje prve pomoči.

(2) Reševalec iz vode izpolnjevanje pogojev o usposobljenosti iz prejšnjega odstavka oziroma zdravstveni sposobnosti dokazuje s potrdili, ki jih izda pristojni organ, ki izvaja preizkuse usposobljenosti oziroma zdravniški pregled. Potrdila veljajo tri leta od izdaje.

(3) Reševalec iz vode mora za izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena na tri leta opraviti preizkus usposobljenosti za reševanje iz vode po ustreznem programu in preizkus usposobljenosti za dajanje prve pomoči ter zdravniški pregled.«.

10. člen

Za 31. členom se dodajo novi 31.a, 31.b, 31.c, 31.d in 31.e člen, ki se glasijo:

»31.a člen (usposabljanje za reševanje iz vode)

(1) Usposabljanje za reševanje iz vode (v nadaljnjem besedilu: usposabljanje) izvaja Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje (v nadaljnjem besedilu: uprava) po programih A, B, C, D in E, ki so vsebinsko prilagojeni zahtevnosti reševanja iz vode v različnih okoljih. Po usposabljanju mora kandidat opraviti preizkus usposobljenosti, ki obsega teoretični in praktični del.

(2) Programi A, B in C so namenjeni kandidatom za reševalce iz vode, in sicer:

- program A – za reševanje iz vode na bazenskih kopališčih, ki se deli na modul A1 – program za bazene z globino do 1,35 m in modul A2 – program za bazene z globino vode nad 1,35 m;
- program B – za reševanje iz vode na naravnih kopališčih;
- program C – za reševanje iz vode na tekočih in divjih vodah.

(3) Program D je namenjen kandidatom, ki se usposobijo za osebo, usposobljeno za reševanje iz vode.

(4) Program E je namenjen za usposabljanje pripadnikov enot Civilne zaščite ter gasilskih, potapljaških in drugih služb zaščite in reševanja, ki opravljajo naloge zaščite in reševanja ob poplavih in drugih nesrečah na vodi.

(5) Kandidat za reševalca iz vode se sme začeti usposablјati, če mu ne manjka več kot šest mesecev do polnoletnosti ter ko z zdravniškim potrdilom, izdanim na podlagi zdravniškega pregleda iz prvega odstavka 31. člena, dokaže, da je telesno in duševno zmožen za reševanje iz vode. Pred začetkom usposabljanja mora kandidat za reševalca iz vode uspešno opraviti preizkus plavalnih sposobnosti, ki ga izvede izvajalec usposabljanja.

(6) Uprava lahko za izvajanje usposabljanja pooblasti pravno osebo ali samostojnega podjetnika, ki izpolnjujejo predpisane pogoje.

(7) Preizkus usposobljenosti za reševanje iz vode po izbranem programu se opravi pred komisijo, ki jo imenuje generalni direktor uprave.

31.b člen

(prva pomoč)

(1) Usposabljanje in preizkus usposobljenosti za dajanje prve pomoči kandidati za reševalca iz vode in reševalci iz vode opravijo pri pristojni organizaciji Rdečega križa.

(2) O opravljenem preizkusu organizacija iz prejšnjega odstavka izda potrdilo in vodi evidenco o opravljenem preizkusu. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime in priimek udeleženca,
- datum in kraj rojstva,
- stalno oziroma začasno prebivališče,
- datum izdaje potrdila o opravljenem preizkusu,
- številko izdanega potrdila.

31.c člen

(zdravstveni pregled)

(1) Zdravstvene preglede kandidatov za reševalca iz vode in reševalcev iz vode iz prvega odstavka 31. člena opravljajo izvajalci zdravstvene dejavnosti v Republiki Sloveniji, ki izpolnjujejo pogoje za opravljanje teh pregledov.

(2) Po opravljenem zdravstvenem pregledu izvajalec zdravstvene dejavnosti izda zdravniško potrdilo.

31.d člen

(osebe, usposobljene za reševanje iz vode)

Pogoji, določeni v 31., 31.a, 31.b in 31.c členu za reševalca iz vode, se smiselno uporabljajo tudi za osebe, usposobljene za reševanje iz vode, razen pogoja izobrazbe, roka veljavnosti potrdil, ki je pet let od njihove izdaje, ter opravljanja preizkusa usposobljenosti in zdravniškega pregleda iz tretjega odstavka 31. člena, ki se opravljata na pet let.

31.e člen

(oblačila, vidnost kopališča in pristojnosti reševalcev iz vode)

(1) Reševalec iz vode na kopališču mora med opravljanjem svojih nalog nositi predpisana oblačila z oznakami ter pripenko z imenom.

(2) Med opazovanjem površine kopališča mora biti reševalec iz vode na mestu opazovanja, od koder je dobro vidno celotno opazovano območje in ki ga brez menjave drugega reševalca ne sme zapuščati.

(3) Reševalec iz vode na kopališču ima pravico ugotoviti istovetnost kopalca ali obiskovalca, ki krši določbe tega zakona, in ga prijaviti pristojnemu inšpekcijskemu organu ali policiji.

(4) Reševalec iz vode lahko zahteva, da kopalec ali obiskovalec, ki krši kopališki red in se ne ravna v skladu z njegovimi opozorili, zapusti območje kopališča.

(5) Reševalec iz vode na tekočih in divjih vodah lahko zavrne vodenje skupine ali varovanje prireditve, če oceni, da so razmere neprimerne za varno izvedbo športnoturistične dejavnosti ali organizacijo prireditve na, v in ob vodi.«.

11. člen

V 32. členu se v prvem odstavku besedilo »za okolje« nadomesti z besedilom »varstvo voda«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, predpiše plavalne sposobnosti, ki jih mora izpolnjevati kandidat za reševalca iz vode oziroma reševalec iz vode, programe usposabljanja za reševalce iz vode, obseg in način izvajanja preizkusov usposobljenosti za reševanje iz vode, pogoje za izdajo pooblastil za izvajanje programov usposabljanja za reševanje iz vode in pogoje za imenovanje komisije za preverjanje usposobljenosti, obvezno osebno zaščitno in osebno reševalno opremo reševalcev iz divjih voda, potrebno število reševalcev iz vode na kopališčih, oblačila z oznakami reševalcev iz vode, opremo za reševanje iz vode, organizacijo in red na kopališčih ter dovoljeno število obiskovalcev na kopališču. Programe usposabljanja za reševanje iz vode

predpiše v soglasju z ministrom, pristojnim za šport. V soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, ter ministrom, pristojnim za šport, predpiše tudi vrste kopališč in kopališke znake.«.

12. člen

V 34. členu se v prvem odstavku besedilo »reševalcih iz vode« nadomesti z besedilom »opravljenem preizkusu usposobljenosti po različnih programih«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Zbirka podatkov iz prvega odstavka tega člena vsebuje naslednje osebne podatke:

1. ime in priimek,
2. datum in kraj rojstva,
3. naslov stalnega oziroma začasnega bivališča,
4. elektronski naslov,
5. izobrazbo,
6. program usposabljanja,
7. datum izdaje potrdila o opravljenem preizkusu in
8. številko potrdila.«.

13. člen

35. člen se spremeni tako, da se glasi:

»35. člen
(pristojnosti inšpekcij)

(1) Nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, izvaja Inšpektorat Republike Slovenije za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, v delih, ki spadajo na delovno področje drugih ministrstev, opravljajo inšpektorji, ki delujejo na tem delovnem področju.

(3) Nadzor nad izvajanjem določb drugega odstavka 7. člena, 8. člena, prvega odstavka 9. člena ter 20.a in 20.b člena tega zakona ter predpisov, izdanih na njegovi podlagi, poleg organov iz prvega in drugega odstavka tega člena izvajata tudi policija in redarska služba pristojne lokalne skupnosti.

(4) Inšpektor, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, lahko prepove obratovanje kopališča, dokler lastnik oziroma upravljavec kopališča ne zagotovi predpisanega števila ustrezno usposobljenih reševalcev iz vode.«.

14. člen

V 36. členu se v prvem odstavku 7.a točka spremeni tako, da se glasi:

»7.a če prireditelji na tekočih in divjih vodah varujejo reševalci iz vode, ki niso usposobljeni za reševanje na tekočih in divjih vodah (drugi odstavek 9. člena);«.

V 7.b točki se besedilo »tretji odstavek 9. člena« nadomesti z besedilom »prvi odstavek 20.b člena«.

9.a točka se spremeni tako, da se glasi:
»9.a če javno prireditev varujejo člani in pripadniki, ki niso ustrezno usposobljeni oziroma ne izpolnjujejo pogojev za reševanje iz vode (prvi odstavek 9. člena);«.

Za 14. točko se doda nova 14.a točka, ki se glasi:
»14.a če je pri posamezni športnoturistični dejavnosti v skupini več udeležencev, kot je dovoljeno (prvi odstavek 20.b člena);«.

19. točka se spremeni tako, da se za besedilom »1,35 m,« doda besedilo »in stalne navzočnosti redarjev ob delujočih vodnih atrakcijah«.

20. točka se spremeni tako, da se glasi:
»20. če dovoli vstop v kopališče in zadrževanje na bazenski ploščadi otroku do 10. leta starosti, ki je brez spremstva staršev oziroma polnoletne osebe, ki ji je otrok zaupan v varstvo (29. člen);«.

Za 20. točko se doda nova 20.a točka, ki se glasi:
»20.a če delo reševalca iz vode opravlja oseba, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev (prvi odstavek 31. člena);«.

Za 21. točko se doda nova 21.a točka, ki se glasi:
»21.a če usposabljanje izvajajo pravne osebe ali samostojni podjetniki, ki nimajo pooblastila Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje (četrti odstavek 31.a člena);«.

22. točka se spremeni tako, da se glasi:
»22. če reševalec iz vode med opravljanjem svojih nalog ne nosi predpisanih oblačil z oznakami ali če med opazovanjem vodne površine brez zamenjave ali drugega utemeljenega razloga zapusti mesto opazovanja (prvi in drugi odstavek 31.d člena);«.

15. člen

V 38. členu se za 11. točko dodajo nove 12., 13., in 14. točka, ki se glasijo:

»12. če usposablja reševalce iz vode po predpisanih programih in nima pridobljenega pooblastila Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje (četrti odstavek 31.a člena);

13. če med opravljanjem nalog reševalca iz vode ne nosi predpisanih oblačil z oznakami ali če med opazovanjem vodne površine zapusti mesto opazovanja brez menjave (prvi in drugi odstavek 31.d člena);

14. če opravlja naloge osebe, usposobljene za reševanje iz vode, pa za to ni ustrezno usposobljen (31.c člen).«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

16. člen
(veljavnost pogojev)

(1) Postopki za pridobitev potrdila o usposobljenosti za reševanje iz vode, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo v skladu z dosedanjimi predpisi.

(2) Izdana potrdila o izpolnjevanju pogojev za reševalca iz vode iz prvega odstavka 31. člena tega zakona veljajo do izteka veljavnosti potrdila.

(3) Izdana pooblastila za izvajanje usposabljanj ostanejo v veljavi.

17. člen
(uskladitev predpisov)

Podzakonski akti se uskladijo s tem zakonom najkasneje v enem letu od njegove uveljavitve.

18. člen
(veljavnost zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.
Ljubljana, dne...
EPA

Državni zbor
Republika Slovenija
mag. Urška Klakočar
Zupančič
predsednica

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

V spremenjenem 3. členu ZVU se obveznost zagotavljanja pogojev za preprečevanje utopitev in za reševanje iz vode nalaga tudi lastnikom oziroma upravljavcem kopališč. Dosedanja rešitev je bila pomanjkljiva, saj je to obveznost nalagala le izvajalcem nalog oziroma dejavnosti na naravnih kopališčih. Načelo preventive, to je delovanja na način, da se preprečujejo utopitve, pa velja tudi za lastnike oziroma upravljavce kopališč.

K 2. členu

Pomen izrazov v spremenjenem 5. členu ZVU je dopolnjen in razširjen, saj so se storitvene dejavnosti na tekočih in divjih vodah v zadnjih letih močno razširile. Zato so za potrebe tega zakona na novo opredeljeni pojmi: tekoče in divje vode, zahtevnejši rečni odsek, redar, organizirane športnoturistične dejavnosti na tekočih in divjih vodah, obratovalni čas kopališča in vodna atrakcija. Zaradi boljše preglednosti so izrazi navedeni po abecednem vrstnem redu, in ne po vsebinskih sklopih.

K 3. členu

Zaradi povečanja varnosti udeležencev javnih prireditev so v spremenjenem 9. členu ZVU dodani pogoji, ki jih morajo zagotoviti organizatorji javnih prireditev in organizatorji športnih dejavnosti na, v in ob vodi. Novost je, da morajo organizatorji javnih prireditev ukrepe varstva pred utopitvami opredeliti v elaboratu, v katerem morajo navesti vrsto prireditve in ciljno skupino, datum in kraj prireditve, način reševanja iz vode in mesta za reševanje, pooblastila, seznam opreme ter seznam reševalcev iz vode ali oseb, usposobljenih za reševanje iz vode, in druge varnostne ukrepe. V drugem odstavku je jasno opredeljeno, da lahko prireditve na tekočih in divjih vodah varujejo le reševalci iz divjih voda, ki so usposobljeni po posebnem programu in imajo specialno znanje za reševanje iz divjih voda.

K 4. členu

V spremenjenem 10. členu ZVU se črtajo določila, na podlagi katerih je moral vsak izposojevalec opreme zagotavljati stalen nadzor nad izposojeno opremo in med delovnim časom izposojevalnice tudi stalno prisotnost osebe, usposobljene za reševanje iz vode po posebnem programu. V praksi se je pokazalo, da stalen nadzor nad izposojenimi plovili in stalna prisotnost osebe, usposobljene za reševanje iz vode, nista mogoča. Ker pri izvajanju te dejavnosti ni bilo zabeleženih utopitev ali nesreč in ker so izposojevalnice lahko tudi oddaljene od vodne površine, je stalna prisotnost osebe, usposobljene za reševanje iz vode, nesorazmeren oziroma nepotreben ukrep.

K 5. členu

Zaradi spremembe naziva ministrstva se beseda »okolje« nadomesti z besedama »varstvo voda«.

K 6. členu

Dodano je novo poglavje, v katerem so urejene športnoturistične dejavnosti na tekočih in divjih vodah ter določeni pogoji za izvajanje dejavnosti na tekočih in divjih vodah. Ti so bili do zdaj le delno in

pomanjkljivo določeni v drugem odstavku devetega člena. Ponudba storitev na tekočih in divjih vodah se je v zadnjih letih močno razširila in postala turistično zelo zanimiva, adrenalinske dejavnosti, kot so raftanje, soteskanje, kajakaštvo in drugo, pa so postale priljubljene oblike preživljanja prostega časa. Iz dostopnih podatkov je razvidno, da so nesreče pri izvajanju teh dejavnosti pogoste, največ oseb pa se utopi v rekah, saj je tekoča voda vedno nepredvidljiva in posledično zelo nevarna, še posebej za nepoznavalce ter neizkušene turiste.

V 20.a členu so določeni pogoji, ki jih morajo za vsako skupino udeležencev izpolnjevati domače in tuje pravne osebe, ki izvajajo športnoturistične dejavnosti s pridobitnim namenom. Za vsako skupino morajo zagotoviti prisotnost ustrezno usposobljenega reševalca iz vode, ki je lahko hkrati tudi vodnik za posamezno dejavnost. Prav tako bo obvezna tudi osebna zaščitna in reševalna oprema, saj je ravno pomanjkljiva ali neustrezna oprema pogosto vzrok za hude poškodbe pri izvajanju teh dejavnosti.

V 20.b členu so za najpogostejše dejavnosti, kot so raftanje, kajakaštvo, soteskanje in supanje, določeni minimalni številčni kriteriji za skupine udeležencev, po katerih lahko vodnik oziroma reševalec iz vode ob nesreči še ustrezno poskrbi za vse udeležence. Določeni so tudi kriteriji za izvajanje posamezne dejavnosti.

K 7. členu

Pri obratovanju kopališč, ki imajo nameščene vodne atrakcije na bazenski ploščadi, lahko prihaja do gneče, nestrpnosti in prerivanja med čakanjem. Zaradi navedenega je nujno zagotavljanje reda ob vodnih atrakcijah na bazenskih ploščadih, ki povzročajo tveganje za nastanek poškodb ali nesreče z utopitvijo. Zato mora biti prisoten tudi redar. Ta zahteva ni nova, vendar je bila do zdaj predpisana le v podzakonskem aktu.

K 8. členu

Zakonodajalec varnost otrok postavlja na visoko mesto, saj so ti poleg starostnikov najranljivejša skupina. Utopitev pri mlajših osebah je težje zaznati, saj utapljanje običajno poteka mirno in brez hrupa. V preteklem letu so bile na slovenskih kopališčih tri nesreče otrok, pri čemer se je ena končala s smrtnim izidom. V spremenjenem 29. členu ZVU je določena starostna meja otrok, ki brez spremstva staršev ali druge odrasle osebe ne smejo sami vstopiti na kopališče in se tam zadrževati. Starostna meja se s sedmih let zvišuje na deset let. Pri tem je bilo upoštevano mnenje stroke in reševalcev iz vode.

K 9. členu (31. člen ZVU)

V spremenjenem 31. členu ZVU so opredeljeni pogoji, ki jih morajo izpolnjevati reševalci iz vode, veljavnost potrdila in ponovno preverjanje usposobljenosti. V praksi se je pokazalo, da je dosedanji zapis dopuščal različna tolmačenja. Zakonodajalec je to odpravil z bolj jasno in nedvoumno zapisanimi zahtevami, ki jih morajo izpolnjevati reševalci iz vode. Zakonodajalec nalaga reševalcem iz vode, da vsako tretje leto pravočasno opravijo vse obveznosti, ki so določene za izpolnjevanje pogojev reševalcev iz vode, saj se le tako zagotavlja njihova ustrezna usposobljenost.

V spremenjenem 31. členu ZVU so opredeljeni tudi pogoji, ki jih morajo izpolnjevati reševalci iz vode in osebe, usposobljene za reševanje iz vode.

K 10. členu

Dodan je nov 31.a člen, ki določa programe, po katerih se usposablajo reševalci iz vode. Navedeni so različni programi usposabljanja ter pogoji, ki jih mora izpolnjevati kandidat za reševalca iz vode pred začetkom usposabljanja. Zakonodajalec je sledil predlogom izvajalcev usposabljanj in potrebam trga ter omogočil, da se oseba lahko vključi v usposabljanje šest mesecev pred polnoletnostjo, če izpolnjuje druge pogoje. Določeni so tudi pogoji za izvajalce usposabljanj.

V novem 31.b členu sta določena izvajalec usposabljanj in preizkusa usposobljenosti za dajanje prve pomoči ter način pridobitve zdravniškega potrdila.

V novem 31.c členu so določeni pogoji, ki jih morajo izpolnjevati osebe, usposobljene za reševanje iz vode. V noveli je jasneje zapisano, v čem se oseba, usposobljena za reševanje iz vode, razlikuje od reševalca iz vode. Prav tako so opredeljeni pogoji, ki jih mora izpolnjevati.

V novem 31.d členu so natančneje določeni oblačila in oznake reševalcev iz vode na kopališčih in njihove naloge. Glavna naloga reševalca iz vode na kopališču je, da z določenega opazovalnega mesta neprekinjeno opazuje vodno površino, pri čemer opazovalnega mesta brez menjave ne sme zapuščati. Prav tako je določeno, da lahko reševalci iz vode na tekočih in divjih vodah zavrnejo vodenje skupine ali varovanje prireditve, če ocenijo, da so razmere za to prenevarne. Zakonodajalec želi tako dodatno zagotoviti varnost udeležencev dejavnosti na vodi in prireditiv.

K 11. členu

V prvem odstavku 32. člena ZVU se besedilo spremeni zaradi spremembe Zakona o Vladi Republike Slovenije. V drugem odstavku so opredeljene pristojnosti ministrstev za izdajo podzakonskih predpisov, ki urejajo varstvo pred utopitvami, v drugem odstavku pa so natančno opredeljene pristojnosti ministrstva za obrambo, ki so podlaga za ureditev področja v podzakonskih predpisih.

K 12. členu

Ta člen v prvem odstavku vsebuje redakcijske popravke, 34. člen ZVU se v tretjem odstavku dopolni z natančno navedbo podatkov, ki se vodijo v zbirki podatkov o reševalcih iz vode. Zaradi lažje organizacije preizkusov usposobljenosti in možnosti hitrejšega obveščanja lahko pristojni organ zbira tudi elektronske naslove in telefonske številke reševalcev iz vode, za kar je moral do zdaj posebej pridobiti soglasje posameznikov.

K 13. členu

V 35. členu ZVU se spreminjajo prvi, drugi, tretji in četrti odstavek. V prvem odstavku so zapisane pristojnosti inšpekcijske službe. Člen določa, da nadzor izvajajo pristojne inšpekcijske službe, policija in občinske redarske službe. Občinske redarske službe izvajajo naloge v skladu z občinskimi odloki, ki se nanašajo na nadzor pri izvajanju dejavnosti na tekočih in divjih vodah. Dodan je nov četrti odstavek, ki Inšpektoratu Republike Slovenije za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami daje pravico, da lahko prepove obratovanje kopališča, če upravljavec ne zagotavlja predpisanega števila ustrezno usposobljenih reševalcev iz vode. Ta določba je nujna za zagotavljanje varnosti uporabnikov kopališč.

K 14. členu

Spreminjajo se določila, povezana z izrekanjem kazni za prekrške. Točka 7.a določa kot prekršek, če varovanje prireditev na tekočih in divjih vodah izvajajo osebe, ki niso ustrezno usposobljene za reševanje iz vode. Enako velja tudi za varovanje javnih prireditev, kar je določeno v spremenjeni točki 9.a. Zaradi zagotavljanja čim večje varnosti pred utopitvami udeležencev prireditev na, ob in v vodi so v predlogu zakona kot prekršek na novo določena dejanja organizatorjev športno turističnih dejavnosti, če ne upoštevajo predpisanega največjega števila udeležencev. Za zagotavljanje reda na vodnih atrakcijah je v 19. točki dodatno zahtevana stalna prisotnost redarja.

K 15. členu

Spreminjajo se določila, povezana z izrekanjem kazni za prekrške. Z globo najmanj 400 eurov se dodatno kaznuje za prekršek posameznik, če usposablja reševalce iz vode in nima pridobljenega pooblastila Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje, če med opravljanjem nalog reševalca iz vode ne nosi predpisanih oblačil z oznakami ali če med opazovanjem vodne površine zapusti mesto opazovanja brez menjave in če opravlja naloge osebe, usposobljene za reševanje iz vode, pa za to ni ustrezno usposobljen.

K 16. členu

Določeno je, do kdaj se še uporabljajo podzakonski predpisi, izdani na podlagi ZVU. Prav tako je določeno, do kdaj veljajo že izdana potrdila o izpolnjevanju pogojev za reševalca iz vode iz prvega odstavka 31. člena ZVU in da že izdana pooblastila za izvajanje usposabljanj ostanejo v veljavi.

K 17. členu

Določeno je, do kdaj se morajo s spremembo ZVU uskladiti podzakonski predpisi.

K 18. členu

Določen je petnajstdnevni rok za uveljavitev predloga zakona.

ČLENI, KI SE SPREMINJAJO

3. člen (načelo preventive)

(1) Država in samoupravne lokalne skupnosti so dolžne spodbujati izvajanje ukrepov in dejavnosti za preprečevanje in zmanjševanje možnosti utopitev.

(2) Lastnik ali drug upravičenec vodnega in priobalnega zemljišča oziroma imetnik vodne pravice mora zagotoviti pogoje za preprečevanje oziroma zmanjševanje utopitev ter pogoje za reševanje iz vode.

5. člen (pomen izrazov)

V tem zakonu uporabljeni izrazi pomenijo:

- utopitev je smrt zaradi potopitve pod vodno gladino, ki jo povzroči naravna ali druga nesreča oziroma nepredviden dogodek pri katerikoli dejavnosti na, v in ob vodi;
- kopališča so bazenska ali naravna kopališča v vodnem prostoru, namenjenem kopanju, rekreativnemu in športnemu plavanju ter skakanju v vodo s pripadajočo opremo in infrastrukturo, ki so v javni, zdraviliški, športni, rekreativni, turistični ali gostinski uporabi oziroma so namenjena opravljanju kopališke dejavnosti, ne glede na lastnika oziroma upravljavca in ki obratujejo trajno ali sezonsko;
- športne dejavnosti so vadba in tekmovanja na, v in ob vodi;
- kopalno območje je kopalna voda s pripadajočim priobalnim zemljiščem, kjer se prosto kopa veliko število ljudi, določeno s predpisi o vodah;
- reševalec iz vode je oseba, ki je usposobljena za reševanje ljudi iz vode, za dajanje prve pomoči in za vzdrževanje reda na kopališčih oziroma za reševanje ljudi in dajanje prve pomoči pri reševanju na divjih vodah;
- oseba, usposobljena za reševanje iz vode je oseba, ki je usposobljena po posebnem programu za reševanje iz vode ter dajanje prve pomoči pri reševanju iz vode pri izvajanju dejavnosti na, v in ob vodi izven kopališč;
- avtonomna potapljaška oprema je potapljaška obleka, naprave za dihanje s komprimiranim zrakom ali mešanico plinov in druge naprave, ki potapljaču omogočajo avtonomno in varno potapljanje ali tehnično potapljanje;
- potapljanje z avtonomno potapljaško opremo je vsako potapljanje z avtonomno potapljaško opremo, ne glede na namen, do globine 40 m;
- tehnično potapljanje je potapljanje z avtonomno potapljaško opremo globlje od 40 m oziroma vsako potapljanje v podzemnih jamah, rudnikih in drugih objektih, izviri, podzemnih vodotokih in pod ledom;
- potrdilo o usposobljenosti za potapljanje je potrdilo, ki ga izda pristojni organ in s katerim se potrjuje usposobljenost za potapljanje z avtonomno potapljaško opremo ali za tehnično potapljanje in določa kategorijo oziroma specialnost, za katero je potapljač usposobljen.

9. člen (javne prireditve, športne in druge dejavnosti)

(1) Organizator javnih prireditev na, v in ob vodi mora zagotoviti ustrezne ukrepe varstva pred utopitvami ter pridobiti dovoljenje pristojnega organa po predpisih o javnih zbiranjih, na morju pa dovoljenje Uprave Republike Slovenije za pomorstvo, po predpisih, ki urejajo varnost plovbe po morju. V postopku za izdajo dovoljenja mora izkazati, da je predvidel potrebne ukrepe varstva pred utopitvami, zlasti zadostno število reševalcev iz vode ali oseb, usposobljenih za reševanje iz vode, predpisano reševalno opremo in sredstva za reševanje iz vode.

(2) Organizacije, ki se ukvarjajo s športnimi dejavnostmi v skladu s predpisi o športu na, v in ob vodi, morajo upoštevati ukrepe varstva pred utopitvami in zagotoviti varnost sodelujočih ali udeležencev, prisotnost zadostnega števila reševalcev iz vode oziroma oseb, usposobljenih za reševanje iz vode ter predpisano reševalno opremo in sredstva za reševanje iz vode.

(3) Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnosti organiziranja raftinga, kajakaštva, soteskanja in drugih dejavnosti na vodah s pridobitnim namenom, morajo zagotoviti za vsako skupino udeležencev prisotnost reševalca iz vode na divjih vodah oziroma osebe, usposobljene za reševanje iz vode ter predpisano reševalno opremo in sredstva za reševanje iz vode.

10. člen

(izposojanje opreme in sredstev)

(1) Izposojevalci opreme in sredstev, namenjenih športnim dejavnostim in dejavnostim v prostem času, morajo z vidika varstva pred utopitvami upoštevati še:

1. da mora biti izposojanje opreme in sredstev prilagojeno vremenskim in vodnim razmeram;
2. da se oprema in sredstva ne izposojajo osebam, mlajšim od 15 let, če so brez spremstva staršev oziroma polnoletne osebe, ki ji je oseba zaupana v varstvo;
3. da so oprema in sredstva ob izdaji tehnično brezhibna, uporabniki pa seznanjeni z osnovami uporabe;
4. da se oprema in sredstva ne izdajajo osebam, ki so pod vplivom alkohola, mamil ali drugih psihotropnih snovi, ter duševno in fizično prizadetim osebam, ki bi lahko s svojo dejavnostjo ogrozile svojo ali tujo varnost, če so brez spremstva staršev oziroma polnoletne osebe, ki ji je oseba zaupana v varstvo;
5. da med delovnim časom izposojevalnice zagotovijo stalen nadzor nad izposojenimi plovili in prisotnost osebe, usposobljene za reševanje iz vode.

(2) Izposojevalci opreme in sredstev iz prejšnjega odstavka morajo na vidnem mestu izobesiti navodila za izvajanje ukrepov varstva pred utopitvami, namenjena uporabnikom izposojene opreme in sredstev.

(3) Dejavnost dnevnega izposojanja plovil na morju se opravlja poleg izpolnjevanja predpisanih splošnih pogojev le z dovoljenjem Uprave Republike Slovenije za pomorstvo, s katerim se določijo tudi pogoji, pod katerimi se sme izposojati plovila. Če se z dovoljenjem določeni pogoji ne spoštujejo in se s tem ogroža varnost, Uprava Republike Slovenije za pomorstvo dovoljenje preklicuje.

20. člen

(prepoved potapljanja)

(1) Prepovedano je kakršnokoli potapljanje na morju v pristaniščih oziroma na območjih, posebej označenih v skladu s predpisi, razen če se ne izvaja zaradi policijskih ali vojaških razlogov oziroma s soglasjem Uprave Republike Slovenije za pomorstvo.

(2) Minister, pristojen za okolje in prostor, lahko uredi ali prepove potapljanje z avtonomno potapljaško opremo ali tehnično potapljanje na območjih, varovanih na podlagi predpisov o ohranjanju narave in voda.

29. člen

(varno obratovanje kopališča)

Lastnik oziroma upravljavec kopališča je med obratovanjem dolžan zagotoviti:

- stalno navzočnost predpisanega števila reševalcev iz vode, razen v bazenih, kjer skupna kopalna površina ne presega površine 200 m² in globina vode v nobenem delu ne presega 1,35 m;
- opazovanje, reševanje in dajanje prve pomoči na območju kopališča ter izvajanje drugih ukrepov, ki omogočajo nemoteno in varno kopanje;
- higiensko vzdrževanje objektov, opreme, naprav in sredstev na kopališču;
- predpisane higienske zahteve za kopalno vodo v bazenskih kopališčih;
- objavo predpisanih obvestil v zvezi s higienskimi zahtevami za kopalno vodo;
- druge zahteve, predpisane za kopalne vode.

29. člen

(varnost otrok in invalidov)

(1) Lastnik oziroma upravljavec kopališča ne sme dovoliti vstopa v kopališče otroku do 7. leta starosti brez spremstva staršev oziroma polnoletne osebe, ki ji je otrok zaupan v varstvo.

(2) Oseba, ki pelje v kopališče invalidno osebo ali organizirano skupino otrok, je dolžna skrbeti za njihovo varnost ter ob prihodu v kopališče opozoriti reševalca iz vode na njihovo prisotnost.

(3) Reševalec iz vode lahko skupini iz prejšnjega odstavka prepove kopanje in uporabo kopaliških naprav, če ugotovi, da za njihovo varnost ni dovolj poskrbljeno.

31. člen

(reševalec iz vode)

(1) Za reševalca iz vode se lahko usposobi polnoletna oseba z ustreznimi psihofizičnimi sposobnostmi, ki ima najmanj srednjo poklicno izobrazbo ter opravljen preizkus iz plavalnih sposobnosti.

(2) Reševalec iz vode se lahko usposobi za reševalca iz vode v bazenskih kopališčih ali za reševalca iz vode na drugih vodah.

(3) Reševalec iz vode mora vsako tretje leto opraviti preizkus usposobljenosti za reševanje iz vode in nudenje prve pomoči ter zdravniški pregled.

(4) Reševalec iz vode mora imeti med opravljanjem svojih nalog predpisano oblačilo z oznakami.

(5) Reševalec iz vode lahko zahteva, da kopalca ali obiskovalec, ki krši kopališki red in se ne ravna v skladu z njegovimi opozorili, zapusti območje kopališča, ter pravico ugotoviti istovetnost kopalca ali obiskovalca, ki krši določbe tega zakona in ga prijaviti pristojnemu inšpekcijskemu organu ali policiji.

32. člen (pristojnosti)

(1) Minister, pristojen za varstvo voda, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, predpiše prostorske, gradbene in tehnične ukrepe za varno obratovanje kopališč ter zahteve za naprave, opremo in sredstva za varno obratovanje kopališč različnih vrst.

(2) Minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, predpiše plavalne sposobnosti, ki jih mora izpolnjevati kandidat za reševalca iz vode oziroma reševalec iz vode, programe usposabljanja za reševalce iz vode, obseg in način izvajanja preizkusov usposobljenosti za reševanje iz vode, pogoje za izdajo pooblastil za izvajanje programov usposabljanja za reševanje iz vode in pogoje za imenovanje komisije za preverjanje usposobljenosti, obvezno osebno zaščitno in osebno reševalno opremo reševalcev iz divje vode, potrebno število reševalcev iz vode na kopališčih, oblačila z oznakami reševalcev iz vode, opremo za reševanje iz vode, organizacijo in red na kopališčih ter dovoljeno število obiskovalcev na kopališču. Programe usposabljanja za reševanje iz vode predpiše v soglasju z ministrom, pristojnim za šport. V soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, ter ministrom, pristojnim za šport, predpiše tudi vrste kopališč in kopališke znake.

(3) Minister, pristojen za zdravje, predpiše minimalne higienske zahteve, ki jih morajo izpolnjevati kopališča, kopalna voda v bazenskih kopališčih, način ugotavljanja in spremljanja higienskih zahtev, pogoje za zagotavljanje higienskih zahtev za kopalne vode v bazenih, opremo in sredstva za dajanje prve pomoči, program usposabljanja za dajanje prve pomoči, obseg preizkusa usposobljenosti za dajanje prve pomoči in zdravniškega pregleda za reševalce iz vode ter pogoje za izvajanje programa in zdravniškega pregleda.

(4) Vlada predpiše minimalne higienske zahteve in standarde kakovosti kopalne vode na kopalnih območjih in v naravnih kopališčih.

34. člen (zbirka podatkov o reševalcih iz vode)

(1) O reševalcih iz vode v skladu s tem zakonom vzpostavi in vzdržuje zbirko podatkov ministrstvo, pristojno za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(2) Namen zbiranja podatkov iz prejšnjega odstavka je organiziranje in usposabljanje potrebnega števila reševalcev iz vode oziroma reševalnih služb.

(3) Zbirka podatkov iz prvega odstavka tega člena vsebuje naslednje osebne podatke: ime in priimek, datum in kraj rojstva, naslov stalnega oziroma začasnega bivališča, podatke o izobrazbi, poklicu, zdravstvenem stanju ter usposobljenosti.

(4) Osebni podatki iz prejšnjega odstavka se pridobijo neposredno od oseb, o katerih se vodi zbirka podatkov, ali pa se pridobijo iz že obstoječih zbirk podatkov ter se hranijo in uporabljajo le toliko časa, kot je to potrebno za namen, za katerega so bili zbrani, vendar največ dve leti po tem, ko so osebe prenehale opravljati dejavnost, povezano z izvajanjem ukrepov za varstvo pred utopitvami.

(5) Osebne podatke iz tretjega odstavka tega člena smejo uporabljati pristojni državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti ter pravne in fizične osebe, pooblaščenice za izvajanje varstva pred utopitvami.

35. člen (pristojnosti inšpekcij)

(1) Nadzor nad izvajanjem tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, ki se nanašajo na delovna področja posameznih ministrstev, neposredno opravljajo inšpektorji Inšpektorata Republike Slovenije za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, Inšpektorata Republike Slovenije

za okolje in prostor, Zdravstvenega inšpektorata Republike Slovenije, Inšpektorata Republike Slovenije za delo, Prometnega inšpektorata Republike Slovenije, Inšpektorata Republike Slovenije za šolstvo in šport in Uprava Republike Slovenije za pomorstvo.

(2) Nadzor nad izvrševanjem določb drugega odstavka 7. člena, prvega odstavka 9. člena, 16. člena, 19. in 20. člena tega zakona ter na njegovi podlagi izdanih predpisov, poleg organov iz prejšnjega odstavka, izvaja tudi Policija.

(3) Zdravstveni inšpektor lahko pri opravljanju nadzorstva iz prvega odstavka tega člena začasno prepove uporabo kopalne vode v bazenskih kopališčih, če iz analize kopalne vode izhaja, da kopalna voda ni primerna za kopanje oziroma predstavlja tveganje za zdravje ljudi ali če neizpolnjeni pogoji za zagotavljanje higienskih zahtev za kopalno vodo, predstavljajo tveganje za zdravje ljudi.

36. člen **(kazni za prekrške)**

(1) Z globo 1200 do 4000 evrov se kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek v zvezi z opravljanjem dejavnosti:

1. če ne upošteva oziroma zagotovi predpisanih prostorskih, gradbenih in drugih tehničnih ukrepov za varstvo pred utopitvami (6. člen);
2. če v skladu s predpisi ne zavaruje cestnih odsekov, mostov in drugih prometnih objektov ob vodah tako, da se pri uporabi skladno s predpisi preprečijo padci ali zdrsi v vodo (prvi odstavek 7. člena);
3. če kot lastnik oziroma upravljavec plovila na vodi ne zagotovi izvajanja predpisanih ukrepov za varstvo pred utopitvami (drugi odstavek 7. člena);
4. če ne dovoli postavitve predpisanih opozorilnih napisov ter reševalne opreme in sredstev (prvi odstavek 8. člena);
5. **(črtana)**;
6. če organizira hojo, drsanje ali druge dejavnosti na ledu v času, ko to ni dovoljeno (drugi odstavek 8. člena);
7. če kot organizator javne prireditve na, v in ob vodi ne pridobi dovoljenja pristojnega organa po predpisih o javnih zbiranjih, na morju pa dovoljenja Uprave Republike Slovenije za pomorstvo oziroma, če ne zagotovi potrebnih ukrepov varstva pred utopitvami (prvi odstavek 9. člena);
- 7.a če pri športni dejavnosti v skladu s predpisi o športu na, v in ob vodi, ne upošteva ukrepov varstva pred utopitvami in ne zagotovi prisotnosti zadostnega števila reševalcev iz vode oziroma oseb usposobljenih za reševanje iz vode ter predpisane reševalne opreme in sredstev za reševanje iz vode (drugi odstavek 9. člena);
- 7.b če pri organiziranju raftinga, kajakaštva, soteskanja in drugih dejavnosti na vodah s pridobitnim namenom, za vsako skupino udeležencev ne zagotovi prisotnosti reševalca iz vode na divjih vodah oziroma osebe usposobljene za reševanje iz vode ter predpisane reševalne opreme in sredstev za reševanje iz vode (tretji odstavek 9. člena);
8. če izposoja opremo in sredstva, namenjena športnim dejavnostim in dejavnostim v prostem času v nasprotju z določili prvega odstavka 10. člena ter ne upošteva pogojev iz dovoljenja, ki ga je izdala Uprava Republike Slovenije za pomorstvo (10. člen);
- 8.a če kot izposojevalec opreme in sredstev namenjenih športnim dejavnostim in dejavnostim v prostem času na vidnem mestu ne izobesi navodil za izvajanje ukrepov varstva pred utopitvami, namenjenih uporabnikom izposojene opreme in sredstev (drugi odstavek 10. člena);
9. če pri delih, kjer obstaja nevarnost utopitve ne poskrbi za predpisane ukrepe (11. člen);
- 9.a če kot organizator javne prireditve, športnih dejavnosti, organizator raftinga, kajakaštva, soteskanja in drugih dejavnosti na vodah, izposojevalec opreme in sredstev namenjenih športnim dejavnostim in dejavnostim v prostem času ali delodajalec, zagotovi za varstvo pred utopitvami reševalce iz vode ali osebe, usposobljene za reševanje iz vode, ki niso usposobljene ali nimajo preizkusa usposobljenosti v skladu s tem zakonom (prvi, drugi in tretji odstavek 9. člena, prvi odstavek 10. člena, 11. člen);
- 9.b če ne označi območja potapljanja z avtonomno potapljaško opremo ali tehničnega potapljanja (16. člen);
10. če dovoli potapljanje z avtonomno potapljaško opremo ali tehnično potapljanje osebi, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev (prvi odstavek 17. člena);
11. če dovoli potapljanje z avtonomno potapljaško opremo ali tehnično potapljanje s komprimiranim zrakom globlje od 40 m (drugi odstavek 17. člena);
12. če izvaja usposabljanje za potapljanje z avtonomno potapljaško opremo in tehnično potapljanje brez pooblastila za usposabljanje za potapljanje z avtonomno potapljaško opremo in tehnično potapljanje (prvi odstavek 18. člena);

13. če dovoli potapljanje tujemu državljanu, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev (19. člen);
14. če dovoli potapljanje na morju v pristaniščih oziroma na območjih posebej označenih v skladu s predpisi, kjer je potapljanje prepovedano (20. člen);
15. če organizira kopanje na vodnih površinah, ki niso namenjene kopanju (prvi odstavek 25. člena);
16. če ne loči vodnih površin, namenjenih kopanju, od vodnih površin, namenjenih tudi drugim športnim dejavnostim in dejavnostim v prostem času (drugi odstavek 25. člena);
17. če ne zagotovi opreme in sredstev za varno obratovanje, znakov, zvez oziroma opreme in sredstev za reševanje iz vode in dajanje prve pomoči (26. člen);
18. če ne določi predpisanih vsebin kopališkega reda ali če na informacijskem mestu ne objavi predpisanih obvestil oziroma če kopališki red in obvestila niso objavljena na vidnem mestu na kopališču (27. člen);
19. če ne zagotavlja stalne navzočnosti predpisanega števila reševalcev iz vode, razen v bazenih, kjer skupna kopalna površina ne presega površine 200 m² in globina vode v nobenem delu ne presega 1,35 m, opazovanja, reševanja in dajanja prve pomoči na območju kopališča ter izvajanja drugih ukrepov, ki omogočajo nemoteno in varno kopanje, higienskega vzdrževanja objektov, opreme, naprav in sredstev na kopališču, predpisanih higienskih zahtev za kopalno vodo v bazenskih kopališčih, objave predpisanih sporočil oziroma obvestil v zvezi s higienskimi zahtevami za kopalno vodo oziroma drugih zahtev, predpisanih za območje kopalne vode (28. člen);
20. če dovoli vstop v kopališče otroku do 7. leta starosti brez spremstva staršev oziroma polnoletne osebe, ki ji je otrok zaupan v varstvo (prvi odstavek 29. člena);
21. če reševalec iz vode ne opravi vsako tretje leto preizkusa usposobljenosti za reševanje iz vode in nudenje prve pomoči ter zdravniški pregled (tretji odstavek 31. člena);
22. če reševalec iz vode med opravljanjem svojih nalog ne nosi predpisanih oblačil z oznakami (četrti odstavek 31. člena);
23. če ravna v nasprotju z odločitvijo inšpekcijske službe (35. člen).

(2) Z globo najmanj 400 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

38. člen

(kazni za prekršek posameznika)

Z globo najmanj 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik:

1. če o utapljanju oziroma utopitvi ne obvesti najbližjega centra za obveščanje ali policije, na morju pa tudi Upravo Republike Slovenije za pomorstvo (4. člen);
2. če ne dovoli postavitve predpisanih opozorilnih napisov ter reševalne opreme in sredstev (prvi odstavek 8. člena);
- 2.a če opravlja naloge osebe, usposobljene za reševanje iz vode, pa ni opravil predpisanega usposabljanja ali preizkusa usposobljenosti (drugi in tretji odstavek 13. člena);
- 2.b če ne označi območja potapljanja z avtonomno potapljaško opremo ali tehničnega potapljanja (16. člen);
3. če se potaplja z avtonomno potapljaško opremo ali tehnično potaplja s komprimiranim zrakom globlje od 40 m (drugi odstavek 17. člena);
4. če se potaplja na morju v pristaniščih oziroma na območjih posebej označenih v skladu s predpisi, kjer je potapljanje prepovedano (prvi odstavek 20. člena);
5. če se potaplja z avtonomno potapljaško opremo ali tehnično potaplja na območjih, varovanih na podlagi predpisov o ohranjanju narave in voda (drugi odstavek 20. člena);
6. če se kopa na vodnih površinah, ki niso namenjene kopanju (prvi odstavek 25. člena);
7. če se kot kopalec nahaja zunaj 150-metrskega pasu ob obali (tretji odstavek 25. člena);
8. če ne poskrbi za varnost invalidne osebe ali organizirane skupine otrok, ki jih pripelje v kopališče ter ob prihodu v kopališče ne opozori reševalca iz vode na njih (drugi odstavek 29. člena);
9. če se ne ravna po določbah kopališkega reda, opozorilnih znakov v kopališču ter po navodilih in opozorilih reševalca iz vode, v kopališčih na morju pa tudi po navodilih in opozorilih Uprave Republike Slovenije za pomorstvo ter policije (prvi odstavek 30. člena);

10. če uporablja kopališke naprave v nasprotju s kopališkim redom oziroma tako, da s tem ogroža druge kopalce ali sebe ali če namerno ali iz malomarnosti onesnažuje vodo in druge površine kopališča (drugi odstavek 30. člena);
11. če opravlja naloge reševalca iz vode, pa za to ni usposobljen ali ni opravil predpisanega preizkusa usposobljenosti (prvi, drugi in tretji odstavek 31. člena).
12. če usposablja reševalce iz vode po predpisanih programih in nima pridobljenega pooblastila Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje (četrti odstavek 31.a člena);
13. če med opravljanjem nalog reševalca iz vode ne nosi predpisanih oblačil z oznakami ali če med opazovanjem vodne površine zapusti mesto opazovanja brez menjave (prvi in drugi odstavek 31.d člena);
14. če opravlja naloge osebe usposobljene za reševanje iz vode, pa za to ni ustrezno usposobljen (31.c člen).

38. člen

(kazni za prekršek posameznika)

Z globo najmanj 400 evrov se kaznuje za prekršek posameznik:

1. če o utapljanju oziroma utopitvi ne obvesti najbližjega centra za obveščanje ali policije, na morju pa tudi Upravo Republike Slovenije za pomorstvo (4. člen);
2. če ne dovoli postavitve predpisanih opozorilnih napisov ter reševalne opreme in sredstev (prvi odstavek 8. člena);
- 2.a če opravlja naloge osebe, usposobljene za reševanje iz vode, pa ni opravil predpisanega usposabljanja ali preizkusa usposobljenosti (drugi in tretji odstavek 13. člena);
- 2.b če ne označi območja potapljanja z avtonomno potapljaško opremo ali tehničnega potapljanja (16. člen);
3. če se potaplja z avtonomno potapljaško opremo ali tehnično potaplja s komprimiranim zrakom globlje od 40 m (drugi odstavek 17. člena);
4. če se potaplja na morju v pristaniščih oziroma na območjih posebej označenih v skladu s predpisi, kjer je potapljanje prepovedano (prvi odstavek 20. člena);
5. če se potaplja z avtonomno potapljaško opremo ali tehnično potaplja na območjih, varovanih na podlagi predpisov o ohranjanju narave in voda (drugi odstavek 20. člena);
6. če se kopa na vodnih površinah, ki niso namenjene kopanju (prvi odstavek 25. člena);
7. če se kot kopalec nahaja zunaj 150-metrskega pasu ob obali (tretji odstavek 25. člena);
8. če ne poskrbi za varnost invalidne osebe ali organizirane skupine otrok, ki jih pripelje v kopališče ter ob prihodu v kopališče ne opozori reševalca iz vode na njih (drugi odstavek 29. člena);
9. če se ne ravna po določbah kopališkega reda, opozorilnih znakih v kopališču ter po navodilih in opozorilih reševalca iz vode, v kopališčih na morju pa tudi po navodilih in opozorilih Uprave Republike Slovenije za pomorstvo ter policije (prvi odstavek 30. člena);
10. če uporablja kopališke naprave v nasprotju s kopališkim redom oziroma tako, da s tem ogroža druge kopalce ali sebe ali če namerno ali iz malomarnosti onesnažuje vodo in druge površine kopališča (drugi odstavek 30. člena);
11. če opravlja naloge reševalca iz vode, pa za to ni usposobljen ali ni opravil predpisanega preizkusa usposobljenosti (prvi, drugi in tretji odstavek 31. člena)